

اصول پایداری در روستای ابیانه با تکیه بر عوامل اقلیمی

شعله جوادیان^{۱*}

^۱ کارشناس ارشد معماری از دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین ، مربی دانشگاه آزاد اسلامی قزوین
پست الکترونیکی: sholeh_8000@yahoo.com

چکیده

معماری پایدار و ساختار شهر پایدار را می توان در نمونه های بسیاری از معماری گذشته ایران مشاهده نمود که در بسیاری از موارد، محیط زیست و اقلیم منطقه، موجب آنها شده اند و نشانه های آن در بافت شهری و روستایی و عناصر و عوامل معماری دیده می شوند.

روستای ابیانه نیز من جمله روستاهای پایدار است که در این مقاله به بررسی آن پرداخته می شود. هدف از بررسی این روستا، تحلیل و کشف تأثیر اقلیم بر ظهور عناصر و عواملی از این روستا است که سبب پایدار بودن این روستا شده اند. لذا برای انجام این تحقیق، فرض بر این است که آثار و عوامل تشکیل دهنده پایداری این روستا - مثل بافت و جهت گیری آن، ساختار مسکن، مصالح روستا، عناصر معماری و... - دلیل و منطق اقلیمی و زیست محیطی دارند و اساس کار و روش تحقیق به این صورت است که ابتدا به مطالعه ی شرایط اقلیمی این روستا پرداخته می شود تا نوع اقلیم آن مشخص شود. سپس به مطالعه کلی از اقلیم سرد و کوهستانی (اقلیم این روستا) و شرایط آسایش انسانی در آن پرداخته می شود و پس از آن با تطبیق و مقایسه بین عوامل مورد نیازی که باید در اینگونه اقلیم رعایت شوند و ساختار معماری و بافت روستایی ابیانه ادامه یابد. بطوریکه در نهایت بتوان نتایجی از معقول و مستدل بودن عناصر پایدار شکل دهی این روستا با دلایل اقلیمی و زیست محیطی بیان نمود.

واژه های کلیدی: اصول پایداری، عوامل اقلیمی، روستا، ابیانه، سرد و کوهستانی.